

ТѢ́ЖЕ ПРІ́ЕМЪ ПО́ЛЪХЪ И ѠПОМО́ЩАЕА, ГЛАГО́ЛЪТЪ:

БѢ́ГОСЛОВѢ́НЪ БГ҃Ъ, ПРЕПОМО́ЩАИ МЛА́ ЕИ́ЛОЮ, И ПОЛОЖИ́ НЕПОРО́ЧЕНЪ ПЪ́ТЬ МО́И, СОВЕРША́И НО́ЗѢ́ МОИ́ ГЛА́КОУ СЛА́ЕНИ, И НА ВЫСО́КНЪХЪ ПОСТАВЛА́И МЛА́.

Нарѣ́каницы же, гла́коу вы́ше рече́а. ТѢ́ЖЕ ПРІ́ЕМЪ НАВЕ́ДРЕННИКЪ, А́ЩЕ СЪ́ЧЪ ПРЪ́ТОУГ҃ЪГ҃ЕАХЪ ВЕЛИ́КІА ЦѢ́РКВЕ, ИЛИ́ И́НЪ КТО́, ИМѢ́ИИ ДОУТО́ННЕГКО НѢ́КОЕ, И БЛАГОСЛОВИ́ВЪ И, И ЦѢ́ЛОВА́ВЪ, ГЛАГО́ЛЪТЪ:

ПРЕПО́АШИ МЕ́ЧЪ ТВО́И ПО БЕДРѢ́ ТВОЕ́И ЕИ́ЛЬНЕ, КРАСО́ТОЮ ТВОЕ́Ю, И ДОБРО́ТОЮ ТВОЕ́Ю, И НАЛА́ЦЫ, И ОУ́СПѢ́ВАНЪ И ЦА́РСТВЪИ, ИСТИ́НЫ РА́ДИ И КРО́ТОСТИ И ПРА́ВДЫ, И НАСТА́ВНЪТЪ ТЛА́ ДИ́ВНУ ДЕСНИ́ЦА ТВОА́, ВСЕГДА́, НЫ́НѢ́ И ПРИ́СНУ, И ВО ВѢ́КНЪ ВѢ́КОВЪХЪ, А́МИНЬ.

ТѢ́ЖЕ ПРІ́ЕМЪ ФЕЛѠ́НЬ И БЛА́ГОСЛОВИ́ВЪ, ЦѢ́ЛЪЕГЪ ГЛА́ ЕИ́ЦЕ:

СЦѢ́ННИЦЫ ТВОИ́, ГД҃И, ѠБЛЕКЪ́ТЕА ВЪ ПРА́ВДЪ, И ПРЕПОДО́БНИИ ТВОИ́ РА́ДОУГ҃ІЮ ВОЗРА́ДЪЮТЕА, ВСЕГДА́, НЫ́НѢ́ И ПРИ́СНУ, И ВО ВѢ́КНЪ ВѢ́КОВЪХЪ, А́МИНЬ.

ТѢ́ЖЕ ѠШЕ́ДШЕ ВЪ ПРЪ́ДЛОЖЕ́НІЕ, ОУ́МЫКА́ЮТЪ РЪ́КНЪ, ГЛАГО́ЛЮЩЕ:

ОУ́МЫЮ ВЪ НЕПОВИ́ННЪХЪ РЪ́ЦѢ́ МОИ́, И ѠБЫ́ДЪ ЖЕРТВЕННИКЪ ТВО́И, ГД҃И, СЪ́ЖЕ ОУ́СЛА́ШАТИ МНІ́ ГЛА́СЪ ХВА́ЛЫ ТВОЕ́А, И ПОВѢ́ДАТИ ВЕ́А ЧЪ́ДЕА ТВОА́. ГД҃И, ВОЗЛЮ́БИХЪ БЛАГОУ́ПІЕ ДО́МУ ТВОЕГѠ, И МѢ́РГО СЕЛЕНІ́А СЛА́ВЫ ТВОЕ́А: ДА НЕ ПОГЪ́БИШИ СЪ́ НЕЧЕСТІ́ВЫМИ ДЪ́ШУ МОЮ́, И СЪ́ МЪ́ЖИ КРОВЕ́И ЖИВОТА́ МОЕГѠ, И́ЖЕ ВЪ РЪ́КАХЪ БЕЗЗАКѠ́НИА, ДЕСНИ́ЦА И́ХЪ НЕПО́ЛНИА МЪ́ДЫ. И́ЗЖЕ НЕСЛО́БИЕМЪ МОИ́МЪ ХОДИ́ХЪ, И́ЗБАВИ МЛА́, ГД҃И, И ПОМИ́ЛЪИ МЛА́: НОГА́ МОА́ СЪ́ТА НА ПРАКО́УГѢ́, ВЪ ЦѢ́РКВАХЪ БЛАГОСЛОВА́Ю ТЛА́, ГД҃И.

И́ ТА́КОУ ѠХО́ДАТЪ ВЪ ПРЪ́ДЛОЖЕ́НІЕ.

ТѢ́ЖЕ ПОКЛО́НЕНІА ТРИ́ ПРЪ́Д ПРЪ́ДЛОЖЕ́НІЕМЪ СОТВО́РШЕ, ГЛАГО́ЛЮТЪ КИ́ИЖДО:

БЖ́Е, ѠЧИ́СТИ МЛА́ ГРЕ́ШНАГО, И ПОМИ́ЛЪИ МЛА́.

И́: ИСКЪ́ПИЛЪ НЫ́ СЪ́И Ѡ КЛА́ТВЫ ЗАКѠ́ННЫА ЧТ҃НОЮ ТВОЕ́Ю КРО́КІЮ, НА КРЪ́ТѢ́ ПРИГВО́ЗДИ́ВЕА И КОПИ́ЕМЪ ПРОВО́ДЕА, БЕЗМЕ́РГІЕ ИСТО́ЧИЛЪ СЪ́И ЧЕЛОВѢ́КѠМЪ: СПІ́Е НА́ШЪ, СЛА́ВА ТРЕ́БѢ́.

БѢ́ГОСЛОВѢ́НЪ БГ҃Ъ НА́ШЪ...

Ještě modlíme se za ty, kteří přinášejí dary a kteří dobrodiní činí ve svatém a veledůstojném chrámě tomto, za přísluhující, zpívající a přítomný lid, očekávající od tebe velikých a hojných milostí.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Kněz: **N**eboť milostivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Žalmista:

Dejž, Hospodine, abychom večer tento...

Následuje ektenie prosebná

Vykonejme večerní modlitbu naši k Hospodinu.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchu strávili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchů a poklesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas...

Проче́е вре́мѧ живо́тѧ на́шегѧ въ ми́ръѣ ѿ пока́нїи конча́ти, оу́ Гда́ про́симъ.

Ди́къ: Пода́й, Гди́.

Хрѣ́тіанскіѧ кончи́ны живо́тѧ на́шегѧ, безко́мѣзненны, непогѣ́дны, ми́рны ѿ до́брагѧ ѿвѣ́ста на стра́шнѣмъ сѣди́щи Хрѣ́тоуѣ про́симъ.

Ди́къ: Пода́й, Гди́.

Пресѣ́шю, прече́тшю, пребл҃гогосло́венншю, сла́вншю бл҃гцѣ́ на́шѣ Бѣ́ш, ѿ приснодѣ́ш Мрїю со крѣ́ми стѣ́ми поманѣ́ше, са́ми себѣ, ѿ дрѣ́в дрѣ́вѣ, ѿ ве́сь живо́тѣ на́шѣ Хрѣ́тѣ Бѣ́ш преда́димъ.

Ди́къ: Тебѣ́, Гди́.

ѿ сѣ́еннїкѣ возгла́шетъ:

Гди́ бл҃гъ ѿ чл҃вѣ́колю́бецѣ Бѣ́ш сѣ́и, ѿ тебѣ́ сла́вѣ возвы́ма́емъ, ѿцѣ́ш, ѿ сн҃ш, ѿ стѣ́омѣ дѣ́ш, ны́нѣ ѿ при́сно, ѿ ко́рѣки вѣ́кѣѡвѣ.

Ди́къ: ѿмнѣ́нь.

Сѣ́еннїкѣ: **М**и́ръ всѣ́мъ.

Ди́къ: ѿ дѣ́лѣ твоѣ́мѣ.

Ди́аконъ: **Г**ла́вѣ на́шѣ Гди́ви прикло́нимъ.

Ди́къ: Тебѣ́, Гди́.

Моли́тка главоприкло́ненїѧ:

Гди́ Бѣ́же на́шѣ, прикло́нївѣи нѣ́сѧ ѿ соше́дѣи на спасѣ́нїѣ ро́да чело́вѣческагѡ, при́зри на рабѣ́ твоѣ́, ѿ на досто́анїѣ твоѣ́. Тебѣ́ ко стра́шномѣ ѿ чл҃вѣ́колю́бецѣ сѣ́ди, твоѣ́ рабѣ́ покло́нїша гла́вѣ, своѣ́ же покорї́ша вѣ́а, не ѿ чело́вѣкѣ ѡ́жди́ающе по́моци, но твоѣ́а прое́мѣ ми́лостїи, ѿ твоѣ́гѡ ча́юще спасѣ́нїѧ: ѿже сохрани́ на всѣ́кое вре́мѧ, ѿ по насто́а́щемъ ве́черѣ ѿ въ при́ходѣшю но́цѣ, ѿ всѣ́кагѡ врага́, ѿ всѣ́кагѡ прѡ́тивнагѡ дѣ́йствѣ дѣ́вольскагѡ, ѿ ѿ помы́слѣнїи сѣ́тнѣхъ, ѿ воспо́мнѣнїи лѣ́кавѣхъ.

Бѣ́ди дерѣ́ака...

Боже, очисти́з мне хрї́шнѣго а смилу́з се на́де мноу. *(Трї́крѧт)*

Nato přistoupí diákon ke knězi, drží v pravé ruce stichar s orarem a skloniv hlavu, dí:

Požehnej, vладыко, stichar s orarem!

Kněz žehnaje: Požehnaný jest Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

Pak odejde diákon zpět na své místo a oblékaje se do sticharu, modlí se takto:

Radovati se bude duše má v Bohu, neboť oblékl mne v roucho spasení a pláštěm radosti přioděl mne; jako ženicha ověnil mne korunou a jako nevěstu okrášlil mne ozdobami.

Potom diákon políbí orar a položí jej na své levé rameno.

Když navléká jeden z nárukávníků na svou pravou ruku, říká:

Pravice tvá, Hospodine, proslavila se v síle; pravice tvá, Hospodine, porazila nepřátele a velikou slávou svou potřel jsi ty, kteří povstali proti tobě.

Když dává druhý nárukávník na levou ruku, dí:

Ruce tvé stvořily a učinily mne; dejž mi ten rozum, abych se naučil při-kázáním tvým.

Potom odejde na místo přípravné (k žertveníku) a chystá zde posvátné předměty: diskos, kalich, kopí, pokrovce, hvězdici atd. Svatý diskos postaví na levou, kalich pak na pravou stranu.

Kněz se obléká takto: vezme stichar do levé ruky, požehná se a pokloní třikrát k východu, a pak žehná stichar, řka:

Požehnaný jest Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Potom políbiv stichar, obléká jej se slovy:

Radovati se bude duše má v Bohu, neboť oblékl mne v roucho spase-ní a pláštěm radosti přioděl mne; jako ženicha ověnil mne korunou a jako nevěstu okrášlil mne ozdobami.

Poté přijme epitrachil, požehná jej, políbí a klade na svou šiji, řka:

Požehnaný jest Bůh náš...

Б҃же, ѡчїнегнї ма̀ грѣшнаго њ помїнаѡи ма̀.

Тѣже прихѡднїтъ кѡ еваѡѡннїкѡу діаконѡу, держѡ вѡ десно́у рѡцѣ стїхарь со ѡра́ремѡ, њ подкло́ннїкѡу ѡмѡ главо̀у, глаго́летѡ:

Бл҃гословїи, влады́ко, стїхарь со ѡра́ремѡ.

ѡцїеннїкѡу глаго́летѡ:

Бл҃гословенѡу Б҃гѡу на́шѡу, всегда̀, ны́нѣ њ прїснѡ, њ ко вѣки вѣкѡ́вѡу.

Тѣже ѡхѡднїтъ кѡ еваѡ діаконѡу, ко ѡднѡу ст҃ранѡу еваѡѡннїца, њ ѡблачїтеѡ вѡ стїхарь, мола́са еи́це:

Возра́дѡетеѡ ду́ша мо̀а ѡ Гдѣ, ѡбле́че ко ма̀ вѡ рїзѡ спасенїѡ, њ ѡде́ждѡу ве́елїѡ ѡде́ла ма̀: ѡко́во женнїхѡ возложїи ми́ вѣне́цѡ, њ ѡко́во нево́нецѡ о́украси́ ма̀ кра́сото́ю.

њ ѡра́рѡ о́ково цѡло́ваѡѡ, налагѡетѡ на ле́вое ра́мо.

Нарѡка́вннїца же налагѡа на рѡки, на десно́ю о́ково, глаго́летѡ:

Деснїца тво̀а, Гдї, прослѡвїеѡ вѡ крѣ́постнї: деснѡа тво̀а рѡка, Гдї, сокрѡ́ши врагї, њ мно́жеетѡмѡу сла́воу тво́еѡ стѣ́лаѡ ѡднѡ ст҃постѡты.

На ле́воу же, глаго́летѡ: Рѡцѣ тво̀ей сотворїе́тѣ ма̀ њ созда́етѣ ма̀. Вразѡмї ма̀, њ на́зѡла за́повѣдемѡ твої́мѡ.

Тѣже ѡше́дѡ вѡ предло́женїе, о́утово́лаетѡ еи́ценнѡ. Ст҃ы́и о́ково діекоеѡ по́става́етѡ ѡ шѡю ст҃ранѡ, потїрь же, ѡже ѡте́ стѡю ча́шѡ, ѡ десно́ю, њ прѡча́а еѡ нїмнѡ.

ѡцїеннїкѡу же еи́це ѡблачїтеѡ: прїе́мѡ стїхарь вѡ ле́воу рѡкѡ, њ покло́ннїкѡу трї́ждѡ кѡ во́сто́кѡ, ѡко́же рече́а, назнѡ́менѡетѡ глаго́ла:

Бл҃гословенѡу Б҃гѡу на́шѡу, всегда̀, ны́нѣ њ прїснѡ, њ ко вѣки вѣкѡ́вѡу, а́мїнь.

Тѣже ѡблачїтеѡ, глаго́ла:

Возра́дѡетеѡ ду́ша мо̀а ѡ Гдѣ: [до конца̀.]

Тѣже прїе́мѡ ѡпїтра́нїѡ, њ назнѡ́менѡѡ, ѡблачїтеѡ ѡно̀, глаго́ла:

Бл҃гословенѡу Б҃гѡу, њзїнѡва́нї бл҃года́ть ко́ю на еваѡѡннїкнѡ ево̀а: ѡко́во мѡро̀ на главо̀у, о́ходѡщеѡ на бра́дѡ, бра́дѡ ѡарѡ́нїю, о́ходѡщеѡ на ѡме́гѡ ѡде́ждѡу ѡго̀.

Бл҃гословенѡу Б҃гѡу, прѡпо́еѡаї...

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení, v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhů i veškeren život náš Kristu Bohu poručme. (*Diákon, pokloniv se a přezněnav, odstupuje před ikonu Spasitele.*)

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz: **N**eboť dobrotivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz: **P**okoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: **S**kloňme hlavy své před Hospodinem.

Věřící: Před tebou, Hospodine.

Kněz se tiše modlí:

Hospodine, Bože náš, který jsi nebesa sklonil a sestoupil pro spasení pokolení lidského, shlédni na služebníky své i na dědictví své; neboť před tebou, přísným a lidumilným soudcem, služebníci tvoji sklonili hlavu i šíjí svou; neočekávají pomoci od lidí, nýbrž od tebe očekávají milosti a touží po spasení tvém. Opatruj je každého času i tohoto večera, ochraňuj je také v nastávající noci před každým nepřitelem a všelikým působením ďábelským, před daremnými myšlenkami a úmysly zlými.

Budiž vláda království...

Та́же возглаша́етъ свѣ́щенникъ:

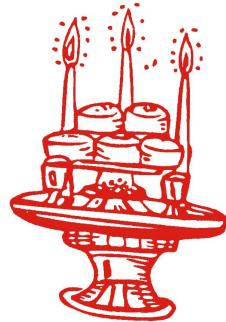
БѢДН ДЕРЖА́КА ЦРѢТѢА ТВОЕГѠ БЛАГОСЛОВѢНА ѿ ПРѢПРОСЛА́ВЛЕНА,
О́ЦА ѿ СѢА, ѿ СѢТАГѠ ДХА, НЫНѢ ѿ ПРЕНЕШѠ, ѿ ВО ВЪКНИ ВЪКѠВЪ.

Лѣ́къ: ѿмѣнь.

Та́же ѿхо́днмъ въ пригво́рѣ, пою́ще стѣхнѣхъ
хра́ма ѿли прѣзданника, соверша́юще лѣтїю.
Свѣ́щенникъ же ѿ дѣако́нъ съ кади́льницею ѿхо́-
дѣтъ вкѣпѣ свѣверноу страно́у, преда́дѣтъ же
ѿмъ со двѣма лампа́дома: стѣмъ же двѣремъ
зачтво́рѣнымъ свѣщымъ.

Сла́ва, стѣгѠ: ѿ нынѣ, вѣ́рѠдиченъ.

ѿ по стѣхъ глаго́летъ дѣако́нъ,
ѣще ли нѣсть дѣако́на,
свѣ́щенникъ, мѣтвы стѣ:

Спаси́ БѢ́же, лю́ди твоѠ, ѿ благосло́ви досто́яніе твоѣ: погѣ-
тнѣ мѣрѣ твоѣй мѣлостїю ѿ цедро́тами, возвыси́ ро́гъ
хрѣтіа́нъ правосла́вныхъ, ѿ низпоелѣ на ны мѣлостнѣ твоѠ
всѣгѣтъа, моли́ткѣмъ всепрѣчѣтъа влѣщы на́шеа БѢ́цы ѿ при-
нодѣы Мрїи: сїлою чѣтнагѠ ѿ животво́рѣщагѠ крѣта: прѣдѣта-
тельствы чѣтнѣхъ нѣбнѣхъ сїлѣ безплѠтнѣхъ: чѣтнагѠ, сла́вна-
гѠ проро́ка, прѣдѣтнѣ ѿ крѣтнѣтелѣ ІѠа́нна: стѣхъ сла́внѣхъ ѿ
всехъва́льныхъ апѣл: ѿже во стѣхъ О́цѣ на́шнѣхъ, ѿ вселѣнскнѣхъ
вели́кнѣхъ оучнѣтелѣй ѿ стѣнѣтелѣй, Васи́ліа вели́кагѠ, ГригѠрїа
вѣ́гелѠба ѿ ІѠа́нна Злато́сѣтагѠ: ѿже во стѣхъ О́цѣ на́шегѠ
Нїко́лаа архїе́пкѣа, мѣрлѣнїкнѣскагѠ чѣдотво́рѣца: ѿже во стѣхъ
О́тѣсѣцѣ на́шнѣхъ Ме́дѠдіа ѿ Вѣ́рїама, оучнѣтелѣй словѣнскнѣхъ:
стѣгѠ равнѠапѠстѠльнагѠ вели́кагѠ кнѣза Растнѣсла́ва: ѿже во
стѣхъ стѣрѣтѠчѣрѣпѣвѣкѣ кнѣ́за вѣчѣсла́ва ѿ кнѣгннѣ Людмѣлы:
мѣч. О́ро́сїи: прѣбнѣхъ ѿ вѣ́гѠнѣхъ О́тѣсѣцѣ на́шнѣхъ ІѠа́нна
чѣшскѣагѠ ѿ Проко́пїа сѣзавѣскагѠ: (мѣчен. ІѠа́нна ѿ Іѣронїма.)

свацѣнномѣченнѣа Горѣзда...

Nato odejdou k ikoně Kristově a řikají:

Přečistému obrazu tvému klaníme se, Blahý, prosíce za odpuštění hříchů svých, Kriste Bože; neboť tys ráčil dobrovolně tělem vstoupiti na kříž, abys vysvobodil z otroctví nepřítele ty, jež jsi byl stvořil. Proto vděčně voláme k tobě: Radostí naplnil jsi vše, Spasiteli náš, přišed spasit svět.

I žehnajíce se, políbí ikonu Krista. — Potom odcházejí k ikoně Bohorodice, říkajíce:

Jsouc milosrdenství pramen, rač slitovati se nad námi, Bohorodice! Shlédni na lid hříšný, zjev jako vždy moc svou. Neboť v tebe doufajíce, k tobě, jako kdysi Gabriel, beztělesných vrchní vojevůdce, voláme: Raduj se!

I žehnajíce se, líbají ikonu Bohorodice. — Poté se postaví uprostřed, skloní oba hlavu a kněz říká tuto modlitbu:

Hospodine, vztáhni ruku svou s výsosti svatého sídla svého a posilni mne k nastávající službě tvé, abych, stana před strašným trůnem tvým, nekrvavou obětí neodsouzeně vykonal. Neboť tvá jest moc i sláva, na věky věkův. Amen.

Nato se oba pokloní též lidu a odcházejí do oltáře, řkouce:

Vejdu do domu tvého a klaněti se budu svatému chrámu tvému v bázni tvé. Hospodine, veď mne ve spravedlnosti své; pro nepřátele mé spravuj před sebou cestou mou; neboť není v ústech jejich pravdy, srdce jejich je daremné, hrobem otevřeným je hrdlo jejich, jazykem svým klamou. Sudiž je, Bože, nechať padnou od úmyslů svých, pro množství nešlechetností jejich zavrhni je, neboť odporní jsou tobě, Hospodine. I ať rozveselí se všichni, kdož doufají v tebe, na věky ať se radují, a ty přebývatí budeš v nich; i ať honosí se tebou všichni, kdož milují jméno tvé. Neboť ty žehnáš spravedlivému, Hospodine, a štítem zalíbení korunoval jsi nás.

Vstoupivše do svatyně, učiní, žehnajíce se, dvě poklony před svatým prestolem a políbí svaté evangelium i svatý prestol. Opět se žehnají a učiní třetí poklonu. Potom vezmou do svých rukou každý svůj stichar a konají, žehnajíce se, tři poklony k východu, řkouce pro sebe:

Bože, očistiž mne...

Пречѣтомъ твоємъ ѿобразъ покланѣемса благій, просяще процѣніѧ прегрѣшеній нашихъ, Хрѣте Бже: колюю ко благоволиахъ ѣси плѣтїю възыти на крѣтъ, да ѣзбѣвши, ѣже создѧахъ ѣси, ѿ рабѣты вѣрѣа. Тѣмже благодарственнѡ копїемъ ти: радостнѣ исполниахъ ѣси вѣдѣ, спсе нашихъ, пришедый спастнѣ мїръ.

Тѣже цѣлуютъ ѧ іконѣ кїи, глаголюще тропѣрь:

Милосердїа ещи истѣчникъ, милости сподоби насъ Бже, призри на люди согрѣшившыа, ѣви ѣакъ приенѡ силѣ твоѣ: на тѣ ко оуповающе, радѣемса, копїемъ ти, ѣкѡ иногда Гавріїахъ безплѣтныхъ архїєстратїгъ.

Тѣже приклонше главѣ, глѣтъ єи молигѣвѣ:

Гдн, низпоглн рѣкъ твоѣхъ изъ высотѣ стѣгѡ жилища твоегѡ, ѧ оукрѣпн мѧ въ предлежащю службу твою: да неосудженнѡ предстанѣ стѣрашномъ прѣтолѣ твоємъ, ѧ безкрѣпное свѣщеннодѣяствїе совершѣ. ѣкѡ твоѧ ѣсть сила ѧ слава, во вѣки вѣкѡвъ. ѧминь.

Тѣже творѣтъ ѧ кз анкѡмъ поклѡны по ѣдинѡмъ, ѧ тѣкѡ ѡходѣтъ кз жертвенникъ, глаголюще:

Внидѣ въ домъ твоѣ, поклонїемса ко храмѣ стѡмъ твоємъ въ стѣрѣкѣ твоѣмъ. Гдн, насѣаки мѧ правдою твоєю, вѣрѣ моїхъ радн ѣспраки прѣдъ твоєю пѣтъ мої. ѣкѡ неѣтъ ко оутѣбѣхъ ѧхъ истинны, ердце ѧхъ еѣтно, грѣхъ ѡвѣрѣтъ горѣань ѧхъ, ѡзыки своїми льцахъ. Сздн ѧмъ Бже, да ѡпадѣтъ ѡ мыслей своїхъ, по множествѣ нечестїа ѧхъ ѧзрїни ѧ, ѣкѡ прѣгорѣша тѣ Гдн. ѧ да возвеселѣтса вѣн оуповающїи на тѣ, во вѣки возрадѣютса, ѧ веселїшиса въ нїхъ, ѧ похвалѣтса ѡ тѣбѣ любящїи ѧма твоѣ. ѣкѡ ты благословїши праведника, Гдн. ѣкѡ ѡрѣжїемъ благоволенїа вѣнчѧахъ ѣси насъ.

Вшедше же ко свѣтїанце, творѣтъ поклѡны трнѣ прѣдъ стѡю трѣпезѡ, ѧ цѣлуютъ стѡе ѣвѣе ѧ стѣю трѣпезѣ. Тѣже прїемлютъ кз рѣки екоѧ кїнждѡ стїхарѣ своѣ, ѧ творѣтъ поклѡны трнѣ кз востѡкѣ, глаголюще кз еѣвѣ кїнждѡ:

Бже, ѡчїстн мѧ...

(Hlasitě): Budiž vláda království tvého blahoslovena a velebena, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: I duchu tvému.

Nekóná-li se litije ani bdění, pak se teď přednášejí **stichiry na stichovně.**

Pokud se slouží litije, následují nyní **litijní stichiry** příslušného svátku. »Sláva... I nyní...« a pak následuje litijní ektenie. Na litiji se odchází do chrámové předsíně (nebo západní části chrámu); kněz a diákon společně vycházejí s kadidelnicí severními vrátky, před nimi jsou neseny dvě svíce (svaté dveře jsou zavřeny); dle řecké tradice se vychází královskou bránou.

Litijní ektenie po ukončení zpěvu litijních stichir.
Kněz nebo diákon:

S pasiž, Bože, lid svůj a požehnej dědictví svému. Navštiv svět svou milostí a slitovností, pozdvihni korouhev křesťanů pravoslavných a sešli na nás bohaté své milosti. Na přímluvy nejčistší Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, mocí uctívaného a životodárného kříže, s přispěním úctyhodných nebeských beztělesných mocností, na přímluvy důstojného a slavného proroka, předchůdce a křtitele Jana, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatých našich otců velikých učitelů celého světa a světitelů Basila Velikého, Řehoře Theologa a Jana Zlatoústého, svatého otce našeho Mikuláše, arcibiskupa Myr Lykejských, divotvorce, svatých apoštolům rovných Cyrila a Metoděje, učitelů slovanských, svatého zbožného knížete Rostislava Moravského, svatého mučedníka a knížete českého Václava a svaté mučednice kněžny Ludmily, mučednice Orosie, ctihodných a bohonosných otců našich, Ivana, poustevníka českého, a Prokopa Sázavského, (muč. Jana a Jeronýma,) světitele mučedníka Gorazda Českého a Moravsko-slezského, novomučedníků českých i svt. muč. Stanislava, světitele vyznavače Alexije Karpatského, svatých vítězných mučedníků, ctihodných a bohonosných

otců našich...

свѣщенномъченика Горѣзда: нѡвыхъ мѣчениковъ чѣшскихъ: свѣщенномъченика Станислава: стѣнителя неповѣдника Ялѣзіа карпаторѣскаго: стѣныхъ славныхъ и доброповѣдныхъ мѣчениковъ: преподобныхъ и бѣгонныхъ Ѡцъ нашихъ, стѣныхъ и праведныхъ бѣоѠцъ Іоакіма и Іанны, и стѣаго [и́аки, ѣгоже ѣсть хрѣмъ] и всѣхъ стѣныхъ. Молимъ тѣа многимилоутиве Гдѣи, оуслыши насъ грѣшныхъ молящихъа тебе, и помилѣи насъ.

Діакъ: Гдѣи, помилѣи, мѣ.

Ѣще молимъа ѡ благовѣрномъ и христіанскомъ православному родѣ нашемъ, ѡ повѣдѣ, пребываніи, мирѣ, здравіи, спасеніи ѣго, и Гдѣ Бѣгъ нашемъ, наипаче поспѣшити и поговѣтити ѣмъ во всѣхъ, и покорити подъ нѡзѣ ѣго всѣако врага и сѣпсѣтѣа.

Діакъ: Гдѣи, помилѣи, ѣ.

Ѣще молимъа ѡ господіне нашемъ Блаженнѣйшемъ митрополитѣ (и́а рекъ) [тѣаже, ѡ господіне нашемъ (высоко.) Преосвѣщеннѣйшемъ, или: архієпископѣ, или: єпископѣ нашемъ, и́аки, ѣце ѣть: ѣце ли Ѡвѣтѣа, и ѡ архімандритѣ или игуменѣ нашемъ и́аки:], и ѡ всѣмъ во Хрѣтѣ братствѣ нашемъ, и ѡ всѣакой дѣшнѣ хрѣтіанствѣи, скорѣащеи же и ѡслобленнѣи, милости Бжѣи и помози трѣбѣащеи. Ѡ покровеніи града [стѣаго дома] еего, и живѣщихъ въ немъ. Ѡ мирѣ, и сретѣннѣи всегѡ міра. Ѡ бл҃гостоаніи стѣныхъ Бжѣиныхъ цркви. Ѡ спасеніи и помози со тѣаніемъ и стѣахомъ Бжѣимъ трѣбѣающеи и слѣбѣащихъ Ѡтѣа и братіи нашихъ. Ѡ ѡстаблѣшнѣа, и во ѡшѣствіи сѣщихъ. Ѡ нецѣленіи въ немоцехъ лежащихъ. Ѡ оупеніи, ѡслабѣ, блаженнои пѣматти, и ѡ ѡстабленіи грѣхѡвъ всѣхъ преждеѡшѣдшихъ Ѡтѣа и братіи нашихъ, здѣ лежащихъ и повсѣдъ православнохъ. Ѡ иъзбавленіи пѣенныхъ, и ѡ братѣахъ нашихъ во слѣбѣахъ

сѣщихъ, и ѡ всѣхъ слѣбѣащихъ...

Božská liturgie svatého Jana Zlatoušého

Proskomidie

Kněz, který hodlá vykonat službu Božských Tajin, se má dříve smířit se všemi a nemít nic proti komukoliv, má chránit srdce, jak možno, od zlých myšlenek, být zdrženlivým a stržlivým od předvečera až do času služeb Božích. V ustanovený čas se kněz i diákon postaví před svatými dveřmi oltaře a učiní společně, žehnajíce se, tři poklony k východu. Potom se začíná:

Diákon: Požehnej, vladyko!

Kněz: Blahoslaven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův, amen.

Diákon: Králi nebeský... (Následuje Trisagion až po Otče náš.)

Kněz: Neboť tvé jest království...

Potom říkají oba:

Smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad námi, neboť žádné omluvy nevědouce, tuto modlitbu tobě, jako Vládci svému, my hříšníci přinášíme: smiluj se nad námi.

Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu.

Pane, smiluj se nad námi, neboť v tebe doufáme; nehněvej se na nás velmi, aniž rozpomínej se na hříchy naše, ale pohleď i nyní jako milosrdný na nás a zbav nás nepřátel našich; neboť tys Bůh náš a my lid tvůj, všichni dílo rukou tvých a jméno tvé vzýváme.

I nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Bránu milosrdenství otevři nám, požehnaná Bohorodice, abychom doufajíce v tebe nezhyňuli, ale osvobozeni byli tebou od všeliké bídy; ježto jsi spása pokolení křesťanského.

Přečistému obrazu tvému...

ЧИНЪ

СВАЦЕННЫА І БЖЕСТВЕННЫА ЛІТЪРГІА

Хотѣи свацинникъ бжественное совершати тайнодѣйствіе, долженъ ѣсть перѣе оуѣко примиренъ быти со всѣми, и не имѣти чго на кого, и сердце же, ѣлика сила, ѿ лѣкавыхъ влостн помысловъ, воздержатиса же съ вечера, и трезвитиса даже до времени свациннодѣйствіа. Времени же наставшю, повнегда совершити Обычный предтодѣлю поклонъ, входитъ въ храмъ: и соединивша со діакономъ, творѣтъ вкѣпѣ къ востокѣ предъ стѣми двѣрьми поклонѣнїа три.

Тѣже глѣтъ діаконъ: Блгословѣи владыко.

Сциѣнникъ: Блгословѣнъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣковъ, ѡмнѣнь.

Начинаѣтъ глаголати діаконъ: Црю нбный: Трестое. По Ѡче нашъ:

Сциѣнникъ: Іѡкѡ твоѣ ѣсть црѣтво:

Тѣже глаголютъ:

Помнѣи насъ гдѣ, помнѣи насъ: вѣкаго во ѡвѣта недоумѣюще, еію ти мѣтвѣ іѡкѡ блѣтѣ грѣшнн прносимъ: помнѣи насъ.

Глава:

Гдѣ, помнѣи насъ, на чѣ ко оуповахомъ, не прогнѣвайса на ны сѣлѡ, ниже помани беззаконїи нашихъ: но прѣзри и нынѣ іѡкѡ блгострѣбенъ, и ѣзбави ны ѿ враговъ нашихъ. Ты бо ѣси бгъ нашъ, и мы людіе твои, вси дѣла рѣкѣ твоію, и ѣма твоѣ прѣзываемъ.

и нынѣ:

Многосрдѣа двѣри ѡвѣрзи намъ, блгословѣннаа бже, надѣющїица на чѣ да не погнѣнемъ, но да ѣзбавимъа твою ѡ вѣдъ: ты бо ѣси спасѣнїе рода хрїстїанекаго.

Тѣже ѡходѣтъ ко ікѡнѣ хрѣтѡвѣ и целѣютъ ѿ, глаголюще:

Прѣтгомѣ твоимѣ ѡбразѣ...

otců našich, svatých a spravedlivých rodičů Jáchyma i Anny, svatého (*jméno svatého, jehož jest chrám a jehož jest svátek*) a všech svatých, prosíme tebe, mnohomilostivý Pane, vyslyš nás hříšné, modlíci se k tobě, a smiluj se nad námi.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (40×)

Ještě modlíme se za pravou víru vyznávající a Krista milující cí pravoslavné pokolení naše. Za jeho vítězství, zachování, pokoj, zdraví a záchranu. Aby mu Pán a Bůh náš ve všem přispěti ráčil a ku pomoci byl, aby pod nohy našeho rodu pravoslavného srazil každého nepřítele a škůdce jeho.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (30×)

Ještě modlíme se za jejich svatosti pravoslavné patriarchy, za vладыку metropolitu (*jméno*) [za vладыку (*jméno*); za archimandritu, igumena (*jméno*)], i za všechno v Kristu bratrstvo naše, i za každou duši křesťanskou trpící a zarmoucenou, milosti Boží a pomoci žádající; za záštitu města tohoto [či svatého přibytku tohoto] a všech v něm žijících [nebo vsi této a všech v ní žijících]; za mír a dobrý stav celého světa; za blaho svatých církví Božích; za spasení a pomoc těm, kteří se s pílí a bázní Boží namáhají, i za sloužící otce i bratry naše; za ty, kteří vše opustili a v pustině přebývají; za uzdravení nemocných; za pokoj a odpočinutí, blahou památku a odpuštění hříchů všem dříve se odebravším zesnulým pravoslavným otcům a bratrům našim, zde i všude jinde pochovaným; za osvobození zajatých, i za bratry naše ve službách jsoucí, a za všechny slouživší a sloužící ve svatém chrámě [či monastýru] tomto, rceme:

Věřící: Hospodi, pomiluj. (50×)

Ještě modlíme se, aby ochráněno bylo město toto [byla ves tato] i svatý chrám tento [či monastýr tento] a všechna města a země od hladu, moru, zemětřesení, potopy, ohně, meče, vpádu

cizozemců a občanské války...

сѣцихъ, ѿ ѡвѣхъ славѣицихъ ѿ славѣицихъ во сѣмѣхъ храмѣ
сѣмѣ [нѣн: ко сѣмѣи ѡбѣтѣи сѣи], рцѣмъ.

Дѣнокъ: Гдѣн, помѣлѣи, ѿ.

Сѣце мѡлимъ ѡ сѣже сохраничѣна гдѣмъ сѣмъ [нѣн: вѣсѣи сѣи], ѿ
сѣтомъ храмъ сѣмъ [нѣн: сѣмѣи ѡбѣтѣи сѣи] ѿ всѣкомъ гдѣмъ ѿ
сѣтранѣ ѡ гдѣа, гдѣвѣтельствѣа, трѣа, пощѡпа, ѡгнѣа, мѣчѣа,
нашѣствѣа ѿноплемѣнникоуа, ѿ междѡсѡбныа брѣни: ѡ сѣже
мѣлѡстивъ ѿ благоуѣтливъ быти бѣгомъ ѿ члѣвѣкоубѣиоуа
бѣмъ нашѣмъ, ѡврати ти всѣкѣи гдѣвѣа на ны двѣжнмыи, ѿ
нѣзбѣвѣи ны ѡ належѣацаго ѿ прѣвѣднаго своѣго прѣцѣнѣа, ѿ
помѣлоуа ти ны.

Дѣнокъ: Гдѣн, помѣлѣи, трѣжды.

Сѣце мѡлимъ ѿ ѡ сѣже ѡуслѣшати гдѣмъ бѣмъ гдѣмъ мѡлѣнѣа
насъ гдѣшныа, ѿ помѣлоуа ти насъ.

Дѣнокъ: Гдѣн, помѣлѣи, трѣжды.

Тѣже помѣнѣа ти гѣже хѡцѣа ти, жнѣа ѿ мѣртѣа, гдѣн.

Оуслѣши ны, бѣже сѣсѣтѣлю нашѣмъ, ѡуповѣнѣи всѣхъ
концѣа зѣмѣи ѿ сѣцихъ а мѡри далѣче, ѿ мѣлѡ-
стивъ, мѣлѡстивъ бѣди, бѣко, ѡ гдѣвѣхъ нашѣхъ, ѿ помѣлѣи
ны.

Мѣлѡстивъ во ѿ члѣвѣкоубѣиоуа бѣмъ сѣи, ѿ тѣвѣ славъ возы-
лѣмъ, ѡцѣ, ѿ сѣи, ѿ сѣтомъ дѣмъ, нынѣ ѿ прѣсѣно, ѿ во всѣхъ
вѣвѣахъ.

Дѣнокъ: ѿмѣнѣ.

Тѣже гдѣмъ: **М**иръ всѣмъ.

Дѣнокъ: Гдѣмъ нашѣа гдѣмъ прѣклѡнѣмъ.

Бѣко мѣлѡстивѣ...

kněžny Ludmily, svatých ctihodných a bohonosných otců na-
šich, Ivana, poustevníka českého a Prokopa Sázavského, světi-
tele mučedníka Gorazda Českého a Moravsko-slezského, světi-
tele vyznavače Alexije Karpatského, svatých a spravedlivých
rodičů Jáchyma i Anny a všech svatých nechť smiluje se nad
námi a spasí nás jako blahý a lidumil.

Věřící: Amen.

Někde je zvykem, že kněz při každé velké večerní žehná:

Požehnaní Hospodinovo na vás, blahodati a lidumilnosti jeho, vždycky,
nyní i příště, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Pokud večerní bohoslužbě nepředcházela 9. hodinka, čtou se všechny
modlitby tzv. „začátku obvyklého“ (od Králi nebeský až po Otčenáš) i ná-
sledné „Hospodi, pomiluj“ (12×) a »Sláva... I nyní...« až na večerní hned
po „Blahosloven Bůh náš...“ Pak se teprve čte: „Pojďte, pokloňme se Králi
našemu Bohu...“

Upozornění z církevně-slovanské příručky

Věz, knězi, a dávej pozor, abys zachovával toto: požehnaný olej nechť po-
druhé nežehnáš při dalším bdění, a stejně tak i víno či pšenici nebo chle-
by. Olejem, který jsi požehnal, pomazávej lidi, když přicházejí políbit vy-
stavenou ikonu. Můžeš jej také použít k jídlu (nebo vlít do lampády
v chrámu). Víno můžeš zbožně vypít (nebo jím pokropit rozdávané chle-
by). Pamatuji, že jsou to požehnané dary. Chleby rozděl na kousky a roz-
dávej věřícím, nebo je sněz doma při stolování před ostatními pokrmy.
Pšenici buď zasej nebo semel s ostatním zrním na mouku a spotřebuj ji
s vděčností Bohu. Tyto chleby ani víno nesmíš použít na liturgii, neboť to
posvátná pravidla o konání bohoslužeb zakazují. (Dle řecké praxe se dnes
již při tomto obřadu nepoužívá, ale bývá zvykem, zvláště slouží-li více
kněží, číst při modlitbě požehnaní před ohlasem jména přítomných, ne-
mocných apod.)

Známo budiž, že požehnaný chléb je pomocí od veškerého zla, pokud je
užíván s vírou.

Лікх: Ілінікь.

И лікх поётъ многомѣтїе.

Вѣдомо же бѣди, ꙗкоу бѣголовѣнный хлѣбъ ѣтъ помогаѣтельный ѿ келѣхнхъ словѣхъ, ꙗже ехъ вѣрою прїемаетса.

Оубѣщанїе:

И еѣ чтеѣ вѣдомо бѣди, ѿ іерее! и влудн, да сохраниши: ѣлїи еїи бѣголовѣнный второе да не бѣголовиши, ни вїно, ни пшеницу, ниже хлѣбы на вѣторомъ бѣдїи: но ꙗже кельми мѣло, нѣока не оубѣголовиши предѣтла влїи. ѣлїи же еїи, ѣгоже бѣголовиши ѣти, ꙗже ѣтъ иконостаѣхъ, на цѣлоканїи ѿвѣра, люди знаменїи. можеши же и въ крашнахъ етѣри: вїно же испїти со бѣголовиши, ѿкаже ꙗкоже бѣголовиши. хлѣбы же на раздѣлїи двори раздѣлїи раздаван, илїи въ домѣ чѣртно на трапѣзѣ прѣжде ѿвѣрїи брашенъ ꙗждѣ: пшеницу же илїи еїи, илїи со нѣою илїи, и ехъ благодаренїемъ илїи. дїтѣри же еїи хлѣбми, илїи вїномъ, да не дѣрзиши, по правнѣхъ номоканѣномъ ѿ евангелїи.

cizozemců a občanské války; aby milostivý a přístupný k našim modlitbám byl blahý a lidumilný Bůh náš a odvrátil od nás veškerý na nás uvalený hněv a vysvobodil nás od přicházejícího spravedlivého trestu svého a smiloval se nad námi.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (3×)

Ještě modlíme se, aby Hospodin Bůh vyslyšel hlas modlitby nás, hříšných, a smiloval se nad námi.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (3×)

Kněz může tiše vzpomínat živé i zesulé.

Dále kněz:

Vyslyš nás, Bože, Spasiteli náš, naděje všech koncín země i těch, kteří jsou daleko na moři; a milostiv, milostiv budiž, Vládce, ke hříchům našim a smiluj se nad námi. Neboť milostivý a lidumilný Bůh jsi ty a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz: Pokoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Kněz: Skloňme hlavy své před Hospodinem.

Věřící: Před tebou, Hospodine. *(Všichni skloní hlavy)*

Kněz (hlasitě):

Vládce mnohomilostivý, Pane Ježíši Kriste, Bože náš, na přímluvy nejčistší Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, mocí uctívaného a životodárného kříže, s přispěním úctyhodných nebeských beztělesných mocností, na přímluvy důstojného a slavného proroka, předchůdce a křtitele Jana, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatých slavných vítězných mučedníků i ctihodných a bo-

-honosných otců našich...

И ѿвѣмъ прикло́ншымы главо́и, мо́литва ещѣнни́къ велегла́сно:

Кѡ многомѡлѣтнѣ Гдѣ, Иисе Хрѣтѣ Бже нашѣ, мо́литвами всепрѣчѣтѣмъ влчцы нашѣмъ Бѣы и принодѣи Мрїи: сілоу чѣтнагѡ и живѡтвѡрѡцагѡ крѣта: предстѣтельствы четвнѣхъ нбѣеныхъ сілѣхъ безплѡтнѣхъ: чѣтнагѡ славнагѡ прорѡка, предтѣчи и крѣтѣтелѣ Иѡанна: стѣхъ славнѣхъ и всехвалнѣхъ апѡстѡлѣхъ: стѣхъ славнѣхъ и добропоклѣднѣхъ мѣченикѡвѣхъ: прѣбнѣхъ и вѣно́снѣхъ Оцѣ нашнѣхъ: иже ко стѣхъ Оцѣ нашнѣхъ и вселенскнѣхъ великнѣхъ оучителѣи и стѣителѣи, Василиѣ великагѡ, Григорїѣ вѣселѡба и Иѡанна Златѡустѣгѡ: иже ко стѣхъ Оцѣ нашнѣхъ Никѡлаѣ архїепѣкпа, мѣрѣлѣкїи́скагѡ чѣдо́твѡрѡца: иже ко стѣхъ Оцѣ нашнѣхъ Меѡдїѣ и Вѣрїла, оучителѣи словѣнскнѣхъ: стѣгѡ равноапѡстѡльнагѡ великагѡ кнѣза Растислава: иже ко стѣхъ стѣтѡтѣрѣпцѣвѣхъ кнѣза Вячеслава и кнѣгїни Людмилы: мѣч. Орѡсїи: прѣбнѣхъ и вѣно́снѣхъ Оцѣ нашнѣхъ Иѡанна чѣскагѡ и Прокѡпїѣ сѣзавкагѡ: (мѣчен. Иѡанна и Иеронїма:) свѣщенномѣченика Горѣзда: нѡвѣхъ мѣченикѡвѣхъ чѣскакнѣхъ: свѣщенномѣченика Станислава: стѣителѣи исповѣдника Ілеѣїѣ карпатѡрѣскагѡ: стѣхъ и правѣднѣхъ вѣоцѣхъ Иѡакїма и Іанны, и стѣгѡ [и́мѣхъ, сѣво́же сѣтъ хра́мѣхъ], и вѣхъ стѣхъ чѣво́нѣхъ, бл҃гопрїѣтнѣхъ сотѡрїи мо́литвѣхъ нашѣхъ, дѣрѣи намѣхъ ѡставлѣнїѣ прѣгрѣшѣнїи нашнѣхъ, покрѣи насѣхъ крѡвомѣхъ крїстѣ чѡво́ю, ѡженїи ѡ насѣхъ вѣскаго врага и сѣпѡстѣта, оумїрїи нашѣхъ жїзнь: Гдѣ, помїлѣи насѣхъ, и мїрѣ чѡво́и, и спѣсїи дѣшы нашѣ, іѡкѡ бл҃гѣхъ и члѣвѣколѡбѣцѣхъ.

Таже начинаемъ стѣхїиры стѣхѡвны, и поѡще вхѡднѣхъ въ храмѣхъ.

Слава, и нынѣ, вѣнѣхъ. Таже, нынѣ ѡпѡсїѣши: Трїстѡе. По Оцѣ нашнѣхъ:

возглашѣтѣ ещѣнни́къ:

Икѡ чѡво́е сѣтъ црѣтѡ, и сіла, и слава, Оцѣ, и Снѣ, и Сѣгѡ Дѣа, нынѣ и прїснѡ, и ко вѣкнѣ вѣкѡвѣхъ, аминѣ.

Гдѣ Иисе Хрѣтѣ Бже нашнѣхъ...

Žalmista (koná-li se bdění):

Amen. Sláva na výsostech Bohu...

Dále čte žalmista šestizalmí (což je začátek jitřní, kterou bdění pokračuje).

Není-li na velké večerní požeňání chlebu, pak ihned po troparech následuje propuštění.

Když není předvečer svátku, slouží se u nás všednodenní večerní tímto způsobem: po velké ektenii není „Blažený muž“ ani malá ektenie; po prokřimu ihned následuje „Dejž, Hospodine, abychom večer tento“, a pak obvyklá prosebná ektenie atd. Po Otčenáši tropary. Po troparech zkrácená vroucí ektenie (pronáší se až od třetí prosby): „Smiluj se nad námi, Bože...“ Na to se už říká propuštění.

Propuštění:

Kněz: Velemoudrost!

Věřící: Požehnej!

Kněz: Požeňán jest Kristus, Bůh náš (Jsoucí), vždycky, nyní i přistě, až na věky věkův.

Věřící: Amen. Upevni, Bože, svatou pravoslavnou víru a pravoslavné křesťany na věky věkův.

Kněz: Přesvatá Bohorodice, spasiž nás!

Věřící: Tebe nad cherubíny ctěnější a nad serafíny bez přirovnání slavnější, bez porušení Boha Slovo porodivší, pravou Bohorodici velebíme.

Kněz: Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

Věřící: Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu, i nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. Hospodi, pomiluj (3x). Požehnej!

Kněz se modlí zakončení:

Kristus, pravý Bůh náš na přímlyvy přecistě Matky své, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatého (**jméno svatého, jehož jest chrám**), svatého (**jméno**), jehož památku dnes slavíme, svatých Cyrila a Metoděje, apoštolů a učitelů slovanských, svatého zbožného knížete Rostislava Moravského, svatého mučedníka a knížete českého Václava a svaté mučednice

kněžny Ludmily...

Во иныя же дни, щце некетъ праздниетва комъ, творител на вечерни еице:

По великой ѡбители кадо, ѡма радоваа, и по кадо, ѡмѣ ѡбители малаа. И на Гди
воззваахъ, стѣхирь. Свѣте тихій: и прокимаенъ дне: или, алалиа.

Тяже, сподоби, Гди, въ вечеръ еи: и ѡбители: Исполниа вечернюю молитву
нашъ: и на стѣхирь стѣхирь: и нынѣ ѡпшцаешин: Трестое. И тропари по
оугаахъ чина. И погомъ ѡбители: Помниаи насъ бже: По возгласѣ же іерей
глаголетъ:

ПРЕМЪДРОСТЪ.

Діакъ же: Бѣголокѣ.

Іерей: **С**ЫИ БѢГОЛОКѢНЪ ХРІТОСЪ БГЪ НАШЪ, ВЕГДА, НЫНѢ И
ПРИСНУ, И ВО ВѢКИ ВѢКѢВЪ.

Діакъ: аминь. Оутверди бже, стѣю праволавию вѣрѣ и праволавиныхъ христіанъ,
во вѣки вѣка.

Іерей: **П**РЕСТѢА БЦЕ, СПАСЕ НАСЪ.

Діакъ: Честнѣишю херѣмъ:

Іерей: **С**ЛАВА ТЕБѢ, ХРІТЕ БЖЕ, ОУПОВАНИЕ НАШЕ, СЛАВА ТЕБѢ.

Діакъ: Слава, и нынѣ: Гди помниаи, трижды. Бѣголокѣ.

*Іерей же, ѡбратиа ѡ стѣхъ дверей на западъ къ людемъ,
глаголетъ ѡпшеть, и помниаеть стѣго, ѡмъже алаже поетъ.*

ХРІТОСЪ ИСТИННЫЙ БГЪ НАШЪ, МОЛИТВАМИ ПРЕЧТЫА СВОЕА
МТРЕ, СТЫХЪ СЛАВНЫХЪ И ВСЕХВАЛЬНЫХЪ АПЛЪ, (И СТЫХЪ ХРАМА, И
ДНЕ): (ИЖЕ ВО СТЫХЪ ОТЕЦЪ НАШНХЪ МЕДОДА И КИРИЛЛА, ОУЧИТЕЛ
ЕЙ СЛОВЕНСКИХЪ: СТАГО РАВНОАПОСТОЛЬНАГО ВЕЛИКАГО КНЪЗА РА
ТИСЛАВА: ИЖЕ ВО СТЫХЪ СТОТОТЕРПЦЕВЪ КНЪЗА ВАСЕЛАВА И КН
ГНИ ДЮДМІЛЫ: ПРИВНЫХЪ И БГОНОСНЫХЪ ОТЕЦЪ НАШНХЪ ІОАННА
ЧЕШКАГО И ПРОКОПІА САЗАВЕКАГО: СВАЩЕННОМЪЧЕННИКА ГОРАЗДА:
СТИТЕЛА ИСПОВѢДНИКА АЛЕКСІА КАРПАТОРЪСКИАГО), И ВСѢХЪ СТЫХЪ,
ПОМИАЕТЕЪ И СПАСЕТЕЪ НАСЪ, ІАКО БЛГЪ И ЧЛВКЪ КОЛОБЕЦЪ.

а минь....

honosných otců našich; svatých našich otců, velikých učitelů
celého světa a světitelů Basila Velikého, Řehoře Theologa
a Jana Zlatoústého, svatého otce našeho Mikuláše, arcibisku
pa Myr Lykejských, divotvorce, svatých apoštolům rovných
Cyrila a Metoděje, učitelů slovanských, svatého zbožného
knížete Rostislava Moravského, svatého mučedníka a knížete
českého Václava a svaté mučednice kněžny Ludmily, mučed
nice Orosie, ctihodných a bohonosných otců našich, Ivana,
poustevníka českého, a Prokopa Sázavského, (muč. Jana a Je
ronýma) světitele mučedníka Gorazda Českého a Morav
sko-slezského, novomučedníků českých i svt. muč. Stanislava,
světitele vyznavače Alexije Karpatského, svatých a spravedli
vých rodičů Jáchyma i Anny, svatého *(jméno svatého, jehož jest
chrám a svátek)* i všech svatých svých učň modlitbu naši sobě
příjemnou, daruj nám odpuštění hříchů našich, ochraň nás
záštitou křídel svých, zapuď od nás každého nepřitele a odpur
ce, daruj mír životu našemu, Pane, smiluj se nad námi i nad
světem svým a spasiž duše naše jako blahý a lidumil.

Věřící: Amen.

(Konec litijní ektenie a vchází se z předsíně do chrámu.)

Žalmista čte **stichiry na stichovně.**

Žalmista: »Sláva...« (Následuje zpěv svatému z mineje, ze svátku či z triodu.)

Žalmista: I nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. (Následuje bohorodičen.)

Věřící zpívají **chvalozpěv Simeonův:**

Nyní propouštíš, Pane, služebníka svého, podle slova
svého v pokoji, neboť viděly oči mé spasení tvé, které jsi
připravil před obličejem všech lidí, světlo ke zjevení pohanům,
a slávu lidu svého israelského.

Neboť tvé jest království...

Ἐπισημειώσιμος τροπῆρ: Βίψε δέο: τριῖζδυ.

Предлагіюцца же на ўтгоўванномъ столѣ радн бѣгословеніа пѣть хлѣбѡвъ, пшеница, ѿ двѣ сорѣа на сѣ ѡустрѡенныа: ѣдинъ исполненъ кѣна ѿ плода лознаго, другій же ѣла. Діаконъ же кадиѣтъ ѡкрестѣ столѣ, ѿ нартоўтѣла тоўкма, ѿ іерѣа. Іерѣй же взѣмъ ѣдинъ хлѣбъ, знаменѡвѣтъ ѿмъ прочыа хлѣбы, ѿ глаголетъ молиѣвъ сѣно велеліенѡ:

Бѣда глаголетъ: сѣмъ бѣгословнѣ, тогдѣ десницю ѡказѡвѣтъ на предложѣнныа хлѣбъ, пшеницѣ, кѣно ѿ ѣла.

Гдн Іисе Хрѣте Бже нашъ, бѣгословнѣ пѣть хлѣбѡвъ ѿ пѣть тѣсѡвъ насытнѣвъ, сѣмъ бѣгословнѣ ѿ хлѣбъ сѣа, пшеницѣ, кѣно ѿ ѣла: ѿ ѡмножи сѣа ко градѣ сѣмъ [ѿнѣ къ кѣн сѣй, ѿнѣ ко сѣнѣ ѡкнѣтѣн сѣй], ѿ ко всѣмъ мѣрѣ тѡѡемъ, ѿ вѣщающыа ѿ нѣхъ вѣрныа ѡсѡтнѣ. Іѣкъ ты ѣси бѣгословлѣа ѿ ѡсѣаа всѣхъсѡа, Хрѣте Бже нашъ, ѿ тѡѡѣ слабѣ воземлѣмъ, со безначальнымъ твоимъ ѡцѣмъ, ѿ всѣтѣмъ, ѿ бѣгнѣмъ, ѿ жнѡтѡворащнѣмъ твоимъ дѣхомъ, нынѣ ѿ прѣсно, ѿ ко вѣкн вѣкѡвъ.

Лікъ: ѡмнѣ.

ѿ по ѡмнѣ, ѡкнѣ: Бѣдн ѿма Гднѣ бѣвѣно ѿ нынѣ ѿ до вѣка. триῖзды. ѿ глаголемъ: Бѣгословнѣ Гдѣ на всѣкоѣ вѣмѣ: дѣже до не ашѡтѣа всѣкаго бѣа.

Ἐπισημειώσιμος τροπῆρ: Βίψε δέο: τριῖζδυ. Предъ сѣтѣмъ двѣрѣмъ, зрѣ къ западѣ. По исполненіи же ѡсѡа, сѣиеннѣкъ къ нарѡдѣ глаголетъ:

Бѣгословеніе Гднѣ на вѣсѣ, тогдѣ бѣгодѣтнѣ ѿ чѡлѡвѣколѡубіемъ, всѣгда, нынѣ ѿ прѣсно, ѿ ко вѣкн вѣкѡвъ.

Премѣдрѡстѣ...

Žalmista říká trisagion až po Otčenáš.
Kněz:

Neboť tvé jest království, moc i sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Po Otčenáši následují **tropary** podle typikonu (zpívá žalmista).

Koná-li se litie a požehnání pěti chlebů, jsou na připraveném stolku připraveny chleby a nádoby s vínem a olejem; diákon okuřuje při troparech kolem stolku, a pak představeného.

Je-li bdění zpívá se: Raduj se, Bohorodice Panno... (Resp. tropar svátku.)

Po odzpívání troparů praví kněz (diákon): K Hospodinu modleme se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Kněz (vezme jeden z chlebů, požehná jím ostatní chleby a říká nahlas modlitbu k požehnání předloženého):

Pane, Ježíši Kriste, Bože náš, jenž jsi pět chlebů požehnal a pět tisíců jimi nasýtil, sám požehnej chleby tyto, (pšenici,) víno a olej (ukazuje na ně pravící) a rozmnož je v tomto městě [tomto monastýru, této vesnici] a v celém světě svém; posvěť věrné, kteří z nich okusí. Neboť ty žehnáš a posvěcuješ veškerenstvo, Kriste, Bože náš, a tobě chválu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem tvým i přesvatým a blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věků.

Věřící: Amen.

Budiž jméno Hospodinovo blahosloveno, od nyní až na věky. (3x)

Pokud je jen litie (bez bdění), pak může ihned následovat propuštění.

Koná-li se bdění, následuje vždy ještě část žalmu 33. / 34.:

„Blahosloviti budu Hospodina každého času...“

Kněz stojí před svatými dveřmi obrácen k západu.

Po dokončení žalmu praví:

Požehnání Hospodinovo na vás, blahodatí a lidumilností jeho, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Velemoudrost...